

जरातुरे, त्रि। इति मेदिनी। रे, १५७।
 (जीर्णं) यथा, महाभारते। ३। ११। ६५।
 “अथ जर्जरसर्वाङ्गं आविह्वनयनाम्बरम्।
 भूतले भामयामाम वाक्चक्षेदसुवाच ह॥”
 विदीर्णं। यथा, माघे। ४। २३।
 “कृत्वा ध्रुवतपातमुच्चैर्भृगुभ्यो
 र्द्विर्वाय्यां चक्ष्णं निर्भरौघाः॥”
 जर्जरकः, त्रि, (जर्जति जीर्णं भवतीति। जर्ज
 + “फफरीकादयश्च॥” उणां ४। २०। इति
 ईकनुप्रत्ययेन साधुः।) बहुव्रीहद्रथम्। जरा-
 तुरः। इति मेदिनी। के, १८६॥
 जर्म, श भर्तुः। उत्तौ। इति कविकल्पद्रुमः।
 (सुदां-परं-सकं-सेट्।) श, जर्भती जर्भन्ती।
 भर्तुसस्तर्ज्जन्म्। इति दुर्गादासः॥
 जर्भः, पुं, (जीर्भति जीर्णो भवतीति। जृ+ “कृव-
 जुषिट्प्रतीति”।) उणां ३। २०। इति नृ।)
 संभ्रः। उच्यः। इति मेदिनी। खे, १३॥ जीर्णं,
 त्रि। इति हेमचन्द्रः॥
 जर्भः, पुं, (जायतेऽस्मादिति। जन+ बाहुलकात्
 तप्रत्ययेन साधुः।) योजिः। हस्ती। इति
 संक्षिप्तसारे उणादित्तिः॥ (अत्र कर्तुरित्येव
 पाठो भवितुं युक्तः॥)
 जर्भिलः, पुं, वनोद्भवतिलः। इति राजनिर्घण्टः।
 हेमचन्द्रश्च॥ (यथा, विष्णुपुराणे। १। ६। २५।
 “श्यामाकास्त्रय नीवारो जर्भिलाः सगवेयुकाः।
 तथा वैशुयवाः प्रोक्तास्त्रहन प्रकटकासुनेः॥”)
 जर्भुः, पुं, (जायते यस्मादिति। जन+ “लनेस्तु
 रः”।) उणां ५। ४६। इति तुः रेफश्चान्ता-
 द्देशः।) योजिः। हस्ती। इत्युणादिकोषः॥
 र्जुर्भुस, जर्भो। रक्षे। इति कविकल्पद्रुमः॥
 (भां-परं-सकं-सेट्।) रेफयुक्तः दन्त्युणादी-
 पधः। कर्तुं सति। भर्भो भर्त्सनमुक्तिश्च। इति
 दुर्गादासः॥
 जर्जलः, पुं, अरगयतिलः। इति राजनिर्घण्टः॥
 जल, क पिधाने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (पुरा-
 परं-सकं-सेट्।) पिधानमाच्छादनम्। क,
 जालयति चर्द्रं मेघः। इति दुर्गादासः॥
 जल, ज धान्ये। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भां-
 परं-सकं-सेट्। अकं इति कैचित्।) ज, जालः
 जलः। धीयते अनेनेति धानं तस्य भावः धान्यं
 कीपनोपयोगिप्रिया। जलति लोकान् जलम्।
 जीवयतीत्यर्थः। धीयते आच्छादनक्रिया।
 जलति जालेन मनुष्यान् जालिक इति वा।
 गोविन्दभट्टस्तु धनस्य भावः धान्यं चन्द्रहिः।
 जलति धनी सन्धुः स्यादित्यर्थ इत्याह। इति
 दुर्गादासः॥
 जलं, स्त्री, गोकलनम्। ह्रीविरम्। इति मेदिनी।
 ले, १८॥ (यथा, भाष्यप्रकाशे अरोचकाधि-
 कारे।
 “जलं सकृन्नागुत्तुष्टुकेसरम्” इति ॥ * ॥
 जलति जीवयति लोकान् जलति आच्छादयति

भूम्यादीनि वा। जल+पचाद्यच्।) पानी-
 यम्। पञ्चभूतान्तर्गतभूतविशेषः। अस्य धर्माः।
 रूपं द्रवत्वं प्रयत्नयोगित्वञ्च। इदं गुरुस-
 विशिष्टञ्च। अस्य गुणाश्चतुर्दश। यथा,—
 सार्धः १ संख्या २ परिमितिः ३ पृथक्त्वम् ४
 संयोगः ५ विभागः ६ परत्वम् ७ अपरत्वम् ८
 वेगः ९ द्रवत्वम् १० गुरुत्वम् ११ रूपम् १२
 रसः १३ खोडः १४। अस्य वर्णः शुक्लः रसो
 मधुरः सार्धः शीतलः। स्नेहः द्रवत्वं स्वाभा-
 विकगुणः। परमायुजलं नित्यम्। धावयव-
 जलं अनित्यम्। अनित्यजलं त्रिभिर्धं यथा।
 देहं अयोनिजम् १ इन्द्रियं रसनम् २ विषयः
 धिभुहिमादिः ३। इति भाषापरिच्छेदः॥ * ॥
 तस्योत्पत्तिर्यथा—
 “रूपमात्राहिक्रियाणाञ्जयो देवचोदितात्।
 रसमात्रमभूत्समादम्भो जिह्वारसग्रहः॥” * ॥
 तस्य लक्षणं यथा,—
 “क्लेदं पिच्छं तमिः प्राणनाप्यायनोदनम्।
 तपापनोरो भूयस्त्वममसो वृत्तवस्त्रिभाः॥”
 इति श्रीभागवतम् ॥ * ॥
 “अपं श्रेयं तथा क्लेदो द्रवत्वं स्नेहसौम्यता।
 जिह्वाविद्यस्वनचापि भौमानां श्रपणं तथा॥
 चतुर्थमापो विज्ञेयं जिह्वाध्यात्मं प्रपश्यते।
 अग्निभूतं रसस्तत्र सोमस्तत्राग्निदेवतम्॥”
 इत्याश्वमेधिकपर्व ॥ * ॥
 तत्पर्यायः। आयः २ खोलिङ्गवह्वचनान्ती-
 २यम्। वाः ३ पारि ७ उलिलम् ५ कमलम् ६
 पयः ७ कौलालम् ८ अमृतम् ९ जीवनम् १०
 सुवनम् ११ वनम् १२ कवन्वम् १३ उदकम् १४
 पायः १५ पक्करम् १६ सर्वतोमुखम् १७ अम्भः
 १८ अर्गः १९ तोयम् २० पानीयम् २१ नीरम् २२
 क्षीरम् २३ अयुः २४ सम्बरम् २५ मेघपुण्यम् २६
 धनरसः २७। इत्यमरः। १। १। ०। ३२॥ आयः २८
 सान्तस्त्रीवोऽयम्। अतिलम् २९ सलम् ३० जङ्गम्
 ३१ कम् ३२ अन्वम् ३३ कपलम् ३४ उदम् ३५
 दकम् ३६ नारम् ३७ शम्बरम् ३८ अत्रपुण्यम्
 ३९ धनरसम् ४० वृत्तम् ३१। इति भरतः॥
 पीप्यलम् ४२ कुण्डम् ४३ विषम् ४४ कारुग ४५
 सवरम् ४६ सरम् ४७ लपीटम् ४८ चन्द्रोरसम् ४९।
 सदनम् ५० कर्तुरम् ५१ योम ५२ सखः ५३
 सरः ५४ इरा ५५ वाजम् ५६ तामरम् ५७।
 इति जटाधरः॥ कम्बलम् ५८ स्थन्दनम् ५९ सख-
 लम् ६० जलपीयम् ६१ चरम् ६२ ऋतम् ६३
 ऊर्जम् ६४ कोमलम् ६५ सोमम् ६६। इति
 शब्दरत्नावली ॥ * ॥ तस्य गुणाः। ईषत् कषाय-
 त्वम्। मधुरत्वम्। क्लेदित्वम्। शीतलत्वम्।
 लघ्वानाश्रित्वम्। अवातरसत्वम्। शरीरोन्द्रिय-
 तर्जत्वञ्च ॥ * ॥ सुगन्धस्य तस्य गुणाः। प्रसृष्ट-
 रसत्वम्। सुशीतत्वम्। तर्धनाश्रित्वञ्च ॥ * ॥
 अक्षयस्य तस्य गुणाः। लघुत्वम्। हृद्यत्वम्।
 जुगवत्वञ्च ॥ * ॥ पर्यायैवाल्लक्ष्यैर्मयुक्तजल-
 गुणाः। १. च्छिन्नत्वम्। क्षिप्तत्वम्। क्षिप्त-

त्वम्। विवर्णत्वम्। विरसत्वम्। सान्द्रत्वम्।
 दुर्गन्धित्वम्। अहितकारित्वञ्च ॥ * ॥ दिवा
 सूर्यकिरणरात्रिचन्द्ररश्मिजुजलगुणाः। अरु-
 चत्वम्। अनभिध्यान्दित्वम्। गगनास्तुत्य-
 त्वञ्च ॥ * ॥ साधारणजलगुणाः। पृथ्वत्वम्।
 दीपनत्वम्। मधुरत्वम्। लघुत्वञ्च ॥ * ॥ वर्षा-
 कालीनजलगुणाः। गुरुत्वम्। अभिध्यान्दित्वम्।
 मधुरत्वम्। सारकत्वञ्च ॥ * ॥ शरत्कालीन-
 जलगुणाः। अगभिध्यान्दित्वम्। लघुत्वञ्च ॥ * ॥
 हेमन्तिकजलगुणाः। स्निग्धत्वम्। वल्यत्वम्।
 पृथ्वत्वम्। हितकारित्वम्। गुरुत्वञ्च ॥ * ॥
 शैशिरजलगुणः। कफवातनाशत्वम्। हेम-
 न्तिकात् किञ्चिन्नघुत्वञ्च ॥ * ॥ वासन्तिक-
 जलगुणाः। कषायत्वम्। मधुरत्वम्। वल्य-
 त्वम्। स्निग्धत्वञ्च ॥ * ॥ शैशिरजलगुणः।
 अगभिध्यान्दित्वम् ॥ * ॥ शीतलजलगुणाः।
 मद्भृच्छर्च्छर्दिपित्तज्वरअमक्तमलयादाहमहा-
 त्वयविषनाशित्वम् ॥ * ॥ पवनरहतधारापात-
 जलगुणाः। विष्टमित्वम्। दुर्जरत्वञ्च ॥ * ॥
 यत् अन्तर्वायुशीतलं तत् श्वेतशीतं तस्य गुणः।
 त्रिदोषनाशित्वम् ॥ * ॥ जलस्य सिद्धकरण-
 प्रकारः। हेमन्ते शिशिरे पादहीनं वसन्ते
 प्रादास्यत् शीघ्रशरत्कालयोरर्हावशेषितं वर्षा-
 स्वशवशेषितम्। दिवासिद्धं जलं रात्रौ गुरु
 रात्रिसिद्धं दिवागुरु ॥ * ॥ पुष्यसुवासितशुक्ल-
 वरुणपूतनतनन्दुपात्रस्थजलगुणः। मङ्गलन्ति-
 कारित्वम् ॥ * ॥ अजीर्णं जलमौषधं जीर्णं
 फलप्रदं आहारकाले अर्जुनकं सुक्तादोपरि
 रात्रौ न प्रयम् ॥ * ॥ रात्रिशेषे जलपानगुणाः।
 काशश्वासातीसारज्वरमधु कटौकोटकुडम्बजा-
 घात-उदरार्शःश्वयथुगलशिरःकर्णनासाचक्षु-
 रोशपातपित्तकफक्षयज्वरोगनाशित्वम् ॥ * ॥
 मेघशुन्धरात्रिशेषे नाशिकारस्यैव जलपान-
 गुणाः। बुद्धिकारित्वम्। चक्षुर्हितत्वम्। वली-
 पलितसर्वरोगनाशित्वञ्च ॥ * ॥
 “जलञ्चतुर्विधं प्राहुरन्तरीजोद्भवं युधाः।
 धारश्च कारकश्चैव वोधार् हेममित्यपि ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥
 लघिताय रोगिणेऽपि जलं देयं यथा,—
 “पानीयं प्राणिनां प्राणारूदायत्तं हि जीवनम्।
 तस्मात् सर्वास्ववस्था न कचिद्धारि वार्यते।
 अन्नेनापि विना जन्तुः प्राणात् धारयते चिरम्।
 तोषाभावे पिपासापिः क्षणात् प्राणैर्विसृक्ते ॥
 लघितो मोहमायाति मोहात् प्राणान् विसृजति।
 तस्माच्चलमवश्यं हि दातव्यं भेषजैः अमलम् ॥”
 इति राजवल्लभः ॥ * ॥
 “पादेन घटमुत्थाप्य भाननें पूरयेच्चलम्।
 तज्जलं मदिशतुक्तं भाण्डसं सुरथा समम् ॥”
 इति कर्मलौचिचरणम् ॥ * ॥
 तस्य दानमाच्छास्त्रं यथा,—
 “अग्ने दत्ते नरेणैव प्राणा दत्ता भवन्तान्।
 प्राणदानादि परमं न दाननिश्च विद्यते ॥